

VILLÁNYI LÁSZLÓ

Gyerekkora folyója

Versébe engedje-e az ártér felől érkező varjú vagy héja hangját, tűnődik, én meg biztatom, a feje fölött szálló tizenegy hattyú szárnycsapásait se mellőzze, a citromsármány hatalmas csapatának röptét nézve eszébe se jusson tömegiszonya, nyugodtan ültesse mondatai közé a bársonyvirágot, a sarkantyúvirágot, a lándzsalevelű árnyékliliomot, ne törődjön azzal, hogy roskadásig majd én hordom rájuk a vizet, ne szégyellje elültetni az égőszerelem magvait se, tavasszal hadd ámuljak piros szirmaim, s ne feledje a hajdani nyarat, a vízben gázolva ijedt élvezettel hogyan rugaszkodott el, ha mély gödörhöz ért, miként tanította úszni gyerekkora folyója.

